CAMPIONATUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR PROFESIONALE

PATRU ECHIPE, CU ȘANSE EGALE, ÎN LUPTA PENTRU TITLU

Începînd de joi 15 iunie, terenurile anexă din preajma marelui stadion bucureștean „23 August", au devenit iarăși, ca și acum un an, teatrul de desfășurare a turneului final al campionatului școlilor profesionale, competiție care, de-a lungul celor 18 ediții consumate, a lansat elemente de valoare, fiind an de an un veritabil izvor de tineri jucători înzestrați cu multe însușiri necesare practicării fotbalului de performanță. Aici, în Complexul sportiv „23 August", pe terenurile 2, 5, 4 și-au dat întîlnire, în acest an, 11 echipe cîștigătoare ale fazelor pe ministere, pentru a participa la ultimul act al întrecerii — turneul final, la capătul căruia se află titlul de campioană al celei mai vechi competiții fotbalistice din țara noastră rezervată școlarilor

REZULTATE, MARCATORI...

SERIA I: Grup. șc. siderurgic Hunedoara — Grup. șc. chimie Craiova 4—2 (2—1). **Au marcat: Nanos, Stoica, Burlă** (2), respectiv **Oancea** și **Geică**; Grup. șc. chimie Craiova — Grup șc. industria alimentară Sibiu 2—2 (1—0). **Au marcat: Oancea** (2) **Duțu** și **Bucuri**; Grup. șc. siderurgic Hunedoara — Gru. șc. ind. alim. Sibiu 2—1 (1—1). **Au marcat: Burlă, Velea,** respectiv **Stan.**

SERIA A II-A: Grup. șc. Construcții montaj București — Grup șc minier Baia Mare 3—1 (1—1). Au marcat: **Cosereanu** (2), **I. Vasile,** respectiv **Bledea**; Școala prof. auto București — Grup șc. minier Baia Mare 1—1 (0—0). **Au marcat: Belodi** și **Mădăraș**; Grup șc. construcții montaj București — Școala prof. auto București 6—1 (4—0). **Au marcat: I. Vasile** (4), **Cosereanu** (2) și **Belodi.**

SERIA A III-A: Grup șc. materiale de construcții Tg. Jiu — Grup. șc. construcții Sibiu 2—1 (0—0). **Au marcat: Percea** (2) **și Plăvicheanu** (autogol).

SERIA A IV-A: Școala prof. Nicolina Iași — Școala prof. energetică Sibiu 2—0 (1—0). **Au marcat: Sofian și Trăescu**; Grup șc. M.I.U. Tg. Mureș — Șc. prof. energetică Sibiu 2—1 (1—1). **Au marcat: Sipos** (2), respectiv **Dumitrescu:** Școala prof. Nicolina Iași — Grup șc. M.I.U. Tg Mureș 4—0 (3—0). **Au marcat: Bărbulescu, Nepotu** (2) și **Sorlea** (autogol).

La ultimul act al campionatului elevilor-ucenici au venit (după ce și-au cîștigat acest drept, în urma disputării fazelor preliminare, destul de pretențioase, prin numărul mare de meciuri susținute și numeroșii candidați cu șanse egale de calificare) din nou cîteva echipe pe care le-am întîlnit și anul trecut și cu doi-trei ani în urmă. Este cazul formațiilor reprezentative ale Școlii profesionale Nicolina Iași, Grupului școlar minier Baia Mare, Grupului școlar construcții montaj București, Grupului școlar materiale de construcții Tg. Jiu. Dovadă elocventă că la aceste unități școlare fotbalul își trage sevă sănătoasă prin rădăcini puternice, numite pasiune, grijă din partea cadrelor didactice, preocupării permanente pentru îmbinarea corespunzătoare a sportului cu învățarea unei meserii.

În primele trei zile ale turneului au fost programate partidele din cele 4 serii. Cea mai favorizată a fost Grupul școlar materiale de construcții Tg. Jiu care, în seria a III-a, n-a avut decît un singur adversar, deoarece două echipe — Grupul școlar de alimentație publică București și Grupul școlar al cooperației de consum Constanța — din motive de neînțeles nu s-au prezentat (!?). În celelalte serii însă, disputele au fost deosebit de echilibrate, cîteva meciuri ridicîndu-se peste nivelul mediu al unor întreceri de acest fel: **Grupul școlar siderurgic Hunedoara — Grupul școlar chimie Craiova; Grupul școlar construcții montaj București — Grupul școlar minier Baia Mare; Grupul școlar industria alimentară Sibiu — Grupul școlar siderurgic Hunedoara.** O singură echipă, Școala profesională Nicolina Iași, n-a prea avut emoții în seria în care a jucat. De altfel, formația aceasta, antrenată de prof. **Leonida Antohi,** una dintre pretendentele la titlu, a marcat în cele două meciuri susținute 6 goluri și n-a primit nici unul!

Urmărind toate partidele disputate în serii, putem afirma cu certitudine că, pentru ultima fază a competiției, s-au calificat cele mai bune patru echipe: **Grupul școlar siderurgic Hunedoara, Grupul școlar construcții montaj București, Grupul școlar materiale de construcții Tg. Jiu și Școala profesională Nicolina Iași.** Fiecare dintre acestea are șanse egale în lupta pentru primul loc. Și, bănuim noi, titlul de campioană va reveni acelei echipe care știe mai bine să-și dozeze eforturile pe parcursul ultimelor trei zile ale turneului, partidele decisive fiind programate azi, **21 iunie.**

Laurențiu DUMITRESCU

P.S. În numărul viitor al revistei, relatări de la jocurile finale, prezentarea echipei campioane, golgeterii turneului, confidențe.

Atac al jucătorilor Grupului școlar materiale de construcții Tg. Jiu, la poarta Școlii profesionale Nicolina Iași.

FOTO-ANALIZA

Această fotografie nu înfățișează numai o dinamică fază din tumultosul meci de la Petroșani, **Jiul — F. C. Argeș,** ci „ascunde" și unele elemente de joc interesante de subliniat.

Ne referim, în primul rînd, la lovitura cu capul pe care o execută talentatul fotbalist al Jiului „ex-bucureșteanul" **Mulțescu** (nr. 8). În treacă fie spus, cu această lovitură Jiul a înscris golul egalizator (partida s-a încheiat cu 1—1). **Mulțescu** execută cu multă corectitudine această reluare a balonului cu capul. Săritura a fost bine calculată și promptă, ajungînd exact la... întîlnirea cu el, corpul curbat și aruncat înainte a imprimat forță loviturii cu capul, iar preluarea (de fapt lovirea) mingii cu fruntea i-a dat direcție precisă. Mingea s-a dus glonț la „pălianjen". Un gol marcat cu mișcări bine coordonate și în condițiile unei apărări aglomerate, deci în circumstanțe dificile pentru **Mulțescu,** ceea ce subliniază și mai mult meritele acestui jucător, dar și altceva: jucătorul din Petroșani a știut să profite de lipsa de marcaj prompt din partea piteștenilor. **Barbu** (dreapta) este departe de el, iar **Vlad** nu face decît să se uite la **Mulțescu** și la minge care zboară spre plasa porții **(p. g.).**

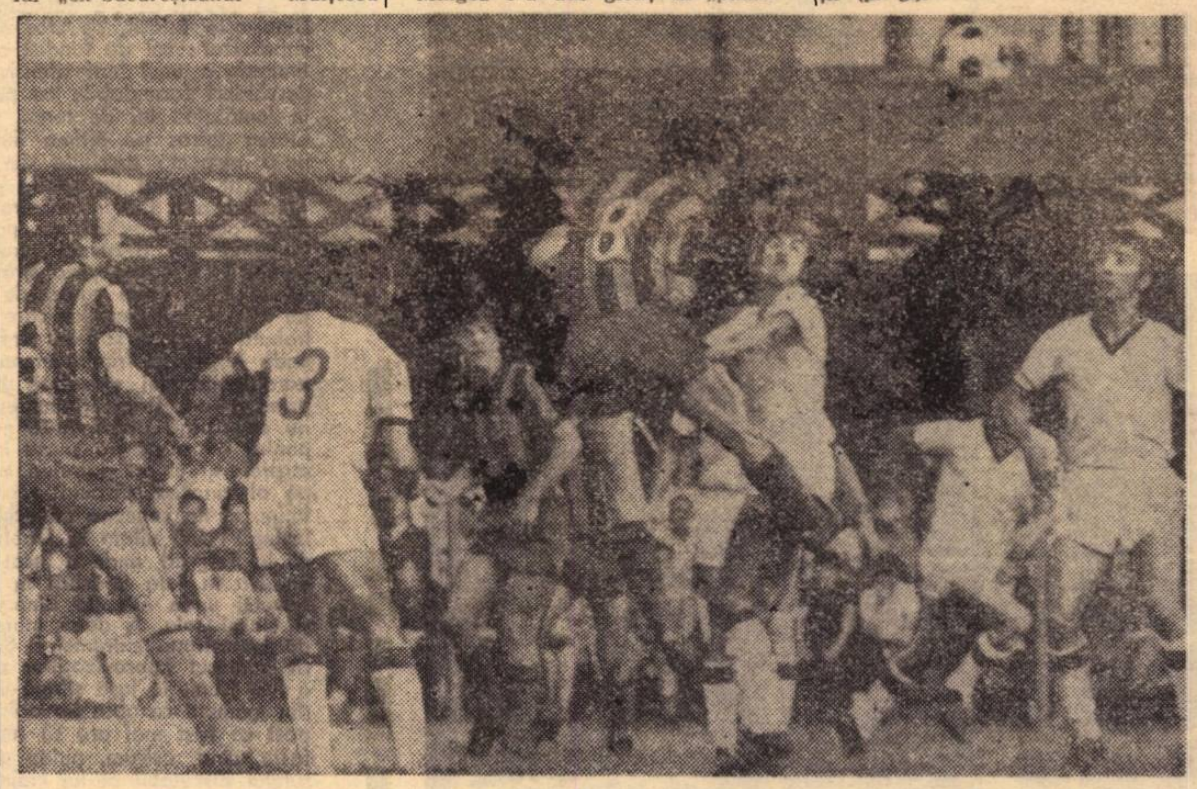

VITRINA CU CĂRȚI

NOI APARIȚII ÎN EDITURA STADION

Virgil Economu, vechi și neobosit militant pentru afirmarea fotbalului nostru în concernul european și mondial, a scos două noi lucrări, destinate să ridice nivelul de cunoștințe nu numai al antrenorilor și al jucătorilor, dar și al tuturor iubitorilor sportului cu balonul rotund, care vor putea astfel să prețuiască mai bine marile valențe ale jocului modern.

Cea dintîi lucrare: **„Fotbal — de la Mexico la München"** (382 pagini) ne redă, pe larg, toate partidele din turneul final al „Mundialului", realizînd, în același timp, o sinteză a fotbalului universal, din care ține să extragă învățăminte și pentru fotbalul nostru, închegînd un **sistem românesc de joc,** ca expresie a aptitudinilor tineretului țării, potențate printr-o pregătire serioasă, perseverentă, la toți factorii: tehnic, tactic, fizic, psihologic, teoretic, cărora autorul le adaugă **și etica jocului.** O bogată documentare, cu citate din toți marii specialiști și cronicari români și străini, face din această lucrare un studiu exhaustiv, citit cu interes crescînd de cei ce vor să se țină la curent cu ceea ce este nou în fotbalul mondial și în cel românesc, cu prezențe în marile competiții ale lumii.

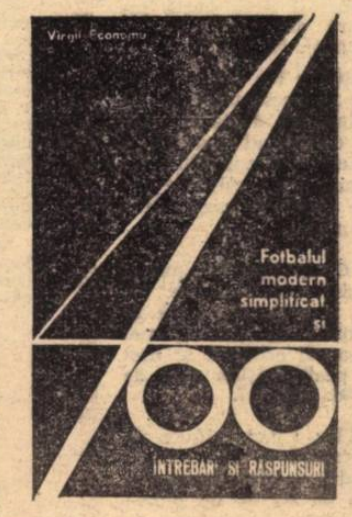

A doua lucrare, **„Fotbalul modern simplificat — cu 400 întrebări și răspunsuri"** (140 pagini), constituie un compendiu, care cuprinde toate datele necesare pentru a pătrunde în secretele acestui sport.

Adoptînd o formulă ingenioasă — identificarea unei partide de fotbal cu un spectacol dramatic — Virgil Economu dedică fiecărei părți a pregătirii cîte un act al „piesei", integrat perfect în paralelismul acțiunilor de pe teren și de pe o scenă de teatru. Micul tratat sportiv este completat cu un chestionar atotcuprinzător, începînd cu problemele de regulament și de ordin tehnico-tactic, pentru a sfîrși cu istoricul fotbalului de la noi și de peste hotare și cu jocul echipelor de femei.

Ambele lucrări sînt plăcute la lectură, instruind în același timp pe toți cei ce vor zăbovi asupra paginilor frumos tipărite de editura STADION.

PRESINGUL

Ideea rîndurilor de față a fost sugerată de o fază de joc, pe cît de obișnuită în dinamica fotbalului internațional de performanță, pe atît de rară, am zice, în modul de acțiune al echipelor noastre fruntașe: **Gerd Müller,** atacantul nr. 1 al R. F. a Germaniei și autorul celor două goluri din recenta întîlnire de la Anvers, susținută de formația sa împotriva Belgiei, a ajuns la un moment dat după o cursă lungă de urmărire a adversarului său direct, **Van den Daele,** în situația aproape bizară, de ultim apărător recuperînd mingea de la fundașul olandez și trimițînd-o apoi propriului său portar, **Maier!**

Exemple de acest fel, în care înaintașii — și nu niște nume oarecare — se pun în mod conștient și organizat în slujba jocului colectiv al echipei, sînt destul de numeroase la nivelul fotbalului care angajează valori certe pe plan mondial. Să ne amintim numai de mișcarea în teren, aproape diabolică și lupta neobosită pentru cîștigarea balonului a atacanților de la Celtic din meciul lor cu Ujpest, sau de perseverența împinsă pînă la încăpățînare a unui Tostao, Jair sau Mazzola, prezenți fără încetare în disputa pentru dobîndirea inițiativei în joc.

Urmărind asemenea exemple — și transmisiile televizate ne-au oferit suficiente ocazii de a ne convinge în acest sens — și raportîndu-le la evoluția echipelor noastre de club, **am putut determina mai bine, prin comparație, faptul că problema presingului reprezintă încă, la ora actuală, o mare necunoscută sau în cel mai bun caz, o armă tactică prea puțin folosită.**

De ce acest lucru? Pentru că presingul — ca formă agresivă a apărării, în cadrul căreia se urmărește îmbinarea atacului de deposedare cu aplicarea marcajului strict — presupune înainte de toate, **o foarte bună pregătire generală, o mare capacitate fizică, tactică și morală care să permită jucătorilor, aflați temporar în defensivă, să împiedice acțiunea ofensivă a adversarului și să-l oblige a ceda inițiativa și controlul jocului.**

Or, dacă vorbim de calitatea pregătirii și de capacitatea de efort nu putem trece cu vederea faptul că, în ciuda unor progrese evidente înregistrate sub acest raport în ultimii ani, fotbalul nostru mai are încă destul de realizat pentru a se putea încadra realmente în limitele superioare ale marii performanțe.

Pentru aceasta însă nu este suficientă, după părerea noastră, numai o simplă redimensionare a procesului de instruire, lucru care ni se pare — și teoretic și practic — mai ușor de împlinit. **Mai important, dar și mai dificil în același timp de rezolvat, este problema unei schimbări esențiale de atitudine, de lichidare chiar a unei mentalități greșite, generată de ideea falsă a specializării stricte, potrivit căreia răspunderea pentru defensivă este aruncată, de regulă, pe umerii apărătorilor, în timp ce înaintașii își menajează în mod exagerat forțele pentru finalizarea acțiunilor ofensive.**

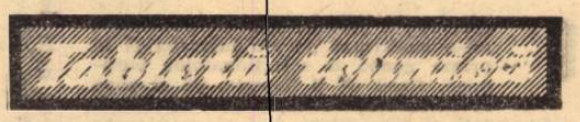

Și ca să exprimăm și mai convingător acest punct de vedere, vom folosi în sprijinul afirmațiilor de mai sus rezultatul unui sondaj referitor la aportul jucătorilor noștri (în echipele lor de club) în cadrul activității de recuperare a mingii pe compartimente **fundașii, 67 la sută; mijlocașii 26 la sută; atacanții 7 la sută.** O situație ceva mai bună se prezintă la echipa națională, unde procentul realizărilor cvartetului **Lucescu — Dembrovschi — Dobrin — Iordănescu, de exemplu, a atins valori pînă la 12 la sută. Aceasta în timp ce, la echipele din eșalonul de elită al soccerului internațional, se ajunge ca înaintașii să participe la acțiunea de recuperare a mingii în proporție de 25 la sută, ceea ce confirmă ideea că în fotbalul modern jucătorii în atac formează de fapt prima linie de apărare a unei formații.**

Așa stînd lucrurile, aprecierea noastră este că **problema presingului în jocul echipelor fruntașe la noi este mai curînd un deziderat decît o împlinire; că în jurul acestei forme agresive de manifestare a luptei în defensivă se vorbește foarte mult și se realizează destul de puțin.** Și că, dacă ar fi să privim mai cu atenție meciurile de campionat, am observat că fiecare echipă are cel mult un înaintaș care se agită cu folos și în fazele de apărare: **Roșu** (F. C. Argeș), **Domide** (U.T.A.), **Lică** (U. Cluj), **Hajnal** (A.S.A.), **Lucescu** (Dinamo), **Dembrovschi** (Sport Club), **Pescaru** (Steagul roșu), **M. Stelian** (Rapid), **Aelenei** (Steaua), **Neagu** (U. Craiova), **Mulțescu** (Jiul), **Tănase** (Farul), **Dincuță** (Petrolul), **Petrescu** (C.F.R. Cluj), **Lupulescu** (Politehnica) și **Tamaș** (Crișul). În rest, numai intenții nerealizate. Și de aici și contribuția nesemnificativă a multora la dinamismul și valoarea spectacolului sportiv.

De aici și decalajul, nevoit să-l suporte fotbalul nostru pe planul confruntărilor internaționale, față de adversari care înțeleg să se adapteze mai bine la cerințele jocului modern. Pentru că dacă vrem să fim sinceri cu noi înșine, va trebui să recunoaștem că, pe undeva, **în concepția jucătorilor noștri persistă încă teama nejustificată pentru tot ceea ce pretinde angajare la efort maxim.** Și presingul face parte din această categorie, puțin agreată de unii, a acțiunilor care solicită consum mare de energie și presupun o foarte bună pregătire. Fără de care însă, fotbalul adevărat nu-și poate împlini menirea.

Mihai IONESCU